

PHẬT GIÁO HÒA HẢO NĂM ĐẠO THỨ 70

- * -

LỜI TRẦN TÌNH

(Những dữ kiện lịch sử dẫn đến bất hòa giữa Việt Minh Cộng Sản
và Phật Giáo Hòa Hảo)

Tín đồ Phật Giáo Hòa Hảo Truyền Thống

Kính gửi:

- Ông Nông Đức Mạnh Tổng Bí Thư Trung Ương Đảng Cộng Sản Việt Nam.
- Ông Nguyễn Minh Triết Chủ Tịch Nước CHXHCNVN.
- Ông Nguyễn Tấn Dũng Thủ Tướng Chính Phủ Nước CHXHCNVN.
- Ông Nguyễn Phú Trọng Chủ Tịch Quốc Hội.
- Ủy Ban Trung Ương Mặt Trận Tổ Quốc Việt Nam.
- Ban Tôn Giáo Chính Phủ Nước CHXHCNVN.

Kính quý ông,

Chúng tôi xin thay mặt tín đồ Phật Giáo Hòa Hảo Truyền Thống kính chúc quý ông tâm thể khinh an để thu hoạch thành quả tốt nhất trong mọi vai trò lãnh đạo đất nước.

Nhằm củng cố vun đắp ngày một tốt hơn khối đại đoàn kết dân tộc, cùng ước mơ một Việt Nam bình ổn mọi mặt bắt kịp lúc thăng hoa chung với các quốc gia tiên tiến trên thế giới. Xin quý ông thử một lần nhìn lại qua khứ tang thương, hiện tại bất ổn; tạo thành khối u di căn giữa Việt Minh Cộng Sản và Phật Giáo Hòa Hảo mỗi lúc mỗi trầm trọng trong cơ thể Việt Nam gần ngót ¾ thế kỷ nay, để tìm cho tương lai một lối thoát.

I. GIỮA VMCS VÀ PGHH AI GÂY BẤT HÒA?

Có 3 sự kiện thuộc dấu mốc lịch sử xin nêu ra đây để chúng ta và công luận bình nghị:

1. Cuộc biểu tình của tín đồ PGHH tại Cần Thơ (8/9/1945):

Thực tế lúc ấy VMCS và PGHH là anh em chung phòng tuyến chống xâm lăng và kiến thiết độc lập nước nhà. Xét về mặt thế đạo theo giáo lý Tứ Ân PGHH, đây là chủ trương lớn của Đức Giáo Chủ Huỳnh Phú Sổ trong sứ mạng cứu thế của Ngài.

Sau sự kiện Chủ Tịch Hồ Chí Minh trình trọng đọc bản “Tuyên Ngôn Độc Lập”, tại quảng trường Ba Đình, Hà Nội ngày 02/09/1945 một tuần, cuộc biểu tình

quy mô nhất trong lịch sử đấu tranh của PGHH diễn ra tại Cần Thơ với sự tham gia của khoảng 20.000 tín đồ tay không, chỉ mang theo thức ăn và nước uống. Một số biểu ngữ băng rôn được viết sẵn: -Chống thực dân xâm lược Pháp – Ủng hộ chính quyền cách mạng – Tẩy uế các phần tử thối nát trong Ủy Ban hành chính Nam Bộ - Việt Nam Độc Lập – Một số lý do bên trong nhằm biểu dương thực lực quần chúng Nam bộ để Thực Dân Pháp không xem thường hào khí Việt Nam, cũng nhằm làm món quà chào mừng 2 đại biểu VM là Hoàng Quốc Việt và Cao Hồng Lãnh vừa được chính phủ gửi vào Nam để bình định một số bất ổn nội bộ.

Với nội dung lành mạnh như thế, nên trước khi tiến hành BTC cuộc biểu tình có xin phép và được chính quyền Cách Mạng tỉnh Cần Thơ (lúc ấy ông Trần Văn Khéo làm Chủ Tịch) chấp thuận trên mực đen giấy trắng hẳn hoi. Nhưng không ai có thể ngờ được một trở trêu lại xảy ra. Chính quyền tỉnh Cần Thơ bên ngoài giả vờ chấp thuận, bên trong lại phối hợp theo lệnh Trần Văn Giàu, Chủ Tịch Lâm ủy Hành Chính Nam Bộ lật lọng công bố PGHH tổ chức biểu tình lật đổ chính quyền và nhấn tâm chỉ thị lực lượng vũ trang xả súng vào đoàn người biểu tình ôn hòa, gây thương vong rất nhiều. Chính quyền tỉnh Cần Thơ đã bắt giam nhiều cán bộ lãnh đạo PGHH, trong số đó có mấy nhân vật quan trọng PGHH: Huỳnh Thanh Mậu, Nguyễn Xuân Thiếp, Trần Văn Hoàn. (Ông Nguyễn Văn Thiếp, sau khi dự đại hội Tân Trào (Thái Nguyên-Bắc Bộ) về, được Đức Huỳnh Giáo Chủ ủy thác chức vụ Phó Hội Trưởng BTS/ TỰ và ủy nhiệm ông đến Cần Thơ với sứ mạng là “hòa giải” sự xung đột “hiểu lầm” của chính quyền Cần Thơ trong cuộc biểu tình vừa qua. Chính quyền bắt giam ông luôn). Sau 1 tháng giam cầm, chính quyền tỉnh Cần Thơ đem ba ông xử bắn tại sân vận động Cần thơ ngày 07 tháng 10 năm 1945 (02/09 âm).

2. Cuộc vây bắt ĐHGK tại trụ sở đường Sohier đêm 9/9/1945.

Liên sau đó một ngày Trần Văn Giàu thực hiện cú đúp, sử dụng lực lượng quốc gia tự vệ cuộc của Lý Huê Vinh vũ trang hùng hậu, vây chặt ngày đêm với quyết tâm bắt và thủ tiêu ĐHGK. Cuộc vây bắt này bất thành, VM đã đào thêm hố sâu ngăn cách với PGHH.

3. Biến cố 16/4/1947 nhằm ngày 25/2 nhuận Đinh Hợi.

Tương tàn nội chiến diễn ra ác liệt, ĐHGK với tư cách vừa là giáo chủ PGHH vừa là Ủy viên Đặc biệt của Ủy ban hành chính kháng chiến Nam Bộ quyết tâm hòa giải mâu thuẫn đôi bên để nâng cao tiềm năng kháng chiến. Ngài kêu gọi:

*“ Giống nòi nở giết nhau chi
Bạng duật tương trì lợi lũ ngư ông”.*

Trần Văn Nguyên-đặc phái viên kiêm Thanh tra chính trị miền Tây Nam Bộ và Bửu Vinh, thư mời ĐHGK về miền tây để hoà giải và họ đã âm mưu ám hại Ngài vào khoảng 7 giờ 30 đêm 16/4/1947 nhằm ngày 25/2 nhuận Đinh Hợi. Khi để lại bức thư nghiêm cấm hai ông Trần Văn Soái và Nguyễn Giác Ngộ bằng những lời danh thếp

không được kéo quân đi tiếp cứu, Giáo chủ bất vô âm tính, đồng nghĩa với mất tích cho đến hôm nay. Chức sắc đạo và tín đồ bơ vơ như gà lạc mẹ, vừa hứng chịu trận càn quét thăm sát dã man nhất trong lịch sử từ phía VM. Ai đã chính thức đẩy khối quần chúng Hòa Hảo vào thế lưỡng đầu thọ địch : người bạn đường VM hay xâm lược Pháp?

II. SAU SỰ KIẾN 30/4/1975.

Sử dụng lợi thế chiến thắng, Đảng Cộng Sản Việt Nam quyết tâm xóa trắng PGHH qua những hành động cụ thể, như :

-Các Ban Trị sự PGHH, Ban chấp hành Việt Nam Dân Chủ Xã Hội Đảng, các hệ thống độc giảng đường, các tổ chức Bảo an, Thanh niên, Phụ nữ, Cựu chiến sĩ xã hội, Thuộc nam từ thiện... tất cả phải giải tán ngưng hoạt động.

-Toàn bộ hệ thống Giáo Hội, gồm: một Ban Trị Sự Trung Ương, 28 BTS cấp tỉnh, 82 BTS cấp quận, 476 BTS cấp xã, 3100 BTS các ấp bị giải tán.

-Cứu tế viện, thư viện, mộ đài liệt sĩ do bàn tay, mồ hôi và tâm huyết của cố Đức Ông-thân sinh ĐHGK tham dự, bị san bằng. Tổ Đình PGHH cũng bị giáng cấp xuống phủ thờ họ Huỳnh, địa danh thiêng liêng Thánh Địa Hòa Hảo bị đổi thành thị trấn Phú Mỹ.

-Một viện Đại học, một bệnh viện, nhiều trường trung học, 213 tự viện và trung tâm Huấn luyện giáo lý, 468 Độc giảng đường, 452 hội trường, 2876 văn phòng, hội quán bị chiếm dụng.

-36500 Trị sự viên các cấp, 2700 Cán bộ PTGL, 6000 cán bộ độc giảng viên bị cấm hoạt động, Sám Giảng Giáo Lý bị cấm lưu hành, Trị sự viên lớp đi tù, một số bị xử bắn, số còn lại bị phân biệt đối xử.

-Chùa chiền, am, cốc... nơi hành đạo yên tĩnh của người tu cũng bị tấn công truy đuổi. Khốc liệt nhất là Quang Minh tự do tu sĩ Võ Văn Thanh Liêm trụ trì tọa lạc tại xã Long Điền A, Chợ Mới, An Giang (một trong những sự kiện trấn áp tín ngưỡng gây xáo động đến cả hệ thống thẩm quyền quốc tế).

-Xuất bản hàng loạt sách, báo nhằm vu khống bôi nhọ thanh danh của ĐHGK và PGHH, đại loại như các tác phẩm: *Sư thúc Hòa Hảo của Nguyễn Hùng*, *Dòng sông thơ ấu*, *Miền đất lửa của Nguyễn Quang Sáng*, *Tây Nam Bộ 30 năm kháng chiến của BBT Tây Nam Bộ*, loạt bài tư liệu nhiều kì "Những điều chưa biết về tướng phùng tướng Năm Lửa" của nhà báo Lý Nhân đăng trên tờ An ninh thế giới...

III. BÊN TRONG SỰ KIẾN HỢP THỨC HÓA PGHH 5/1999

Dấu bề điều linh của PGHH tiếp tục ác liệt hơn, bởi sự kiện hợp thức hóa PGHH 5/1999. Bên ngoài Đảng và Nhà nước khéo léo để phù hợp với tiến trình dân chủ hóa và tự do tôn giáo toàn cầu, nhưng bên trong tiếp tục tấn công tín ngưỡng PGHH bằng chiêu thức "dĩ đạo diệt đạo" thay đổi và hủy diệt tín ngưỡng chân truyền, rắp tâm biến PGHH thành công cụ của Đảng.

Ngày 11/6/1999 ông Lê Quang Vịnh TB Tôn giáo chính phủ từ Hà Nội vào Thánh Địa Hòa Hảo suy cử 11 Đảng viên cộng sản vào vị trí lãnh đạo PGHH sai nguyên tắc dân chủ, trái truyền thống tín ngưỡng bầu chọn của Đạo từ lúc ĐHGK chưa vắng mặt. Do dùng người sai chỗ nên suốt 10 năm qua mọi hư đốn tiêu cực phá giới bôi trơn liên tục diễn ra tại cơ quan đầu não của một tôn giáo làm bại hoại thanh danh ĐHGK và PGHH, gây nhức nhối cho cộng đồng tín đồ cả nước.

Quy chế hoạt động Đạo sự nay biến thành Hiến chương GH PGHH, có quá nhiều sai lệch thiếu sót, cố tình tập trung đánh phá vào những yếu tố tín ngưỡng then chốt, như:

-Thi văn giáo lý toàn bộ do ĐHGK sáng tác từ năm 1939 đến năm vắng mặt 1947 đã được Trung Ương GH. PGHH triệu tập Đại hội toàn quốc năm 1965 để hiệu đính, toàn bộ căn cứ vào ấn bản ấy. Từ 30/4/1975 nó bị cấm tàng trữ lưu hành suốt 24 năm, nay PGHH được tự do (nói theo cách của Đảng) tại sao các ông lại hủy bỏ 2/3 chỉ công nhận những sáng tác đến hết năm 1942? Giả như có một thế lực nào bảo các ông bỏ 2 chương, 3 điều trong điều lệ ĐCS hoặc Hiến pháp nước CHXHCN Việt Nam, các ông có chấp nhận được không?

-Đại lễ 25/2 âm hằng năm, ĐHGK là một vĩ nhân, một Đức Phật tất nhiên ngày sinh, ngày mở đạo, ngày vắng mặt đều thiêng liêng và quan trọng đối với tín đồ. Đại lễ này có từ 25/2 âm 1948 và được tổ chức trang nghiêm suốt chiều dài lịch sử, nhưng tại sao sau ngày 30/4/1975 lại trở thành ngày quốc cấm? Một điều nghịch lý đến khó hiểu là ĐHGK bị người ta âm mưu ám hại trong lúc thi hành công vụ hòa giải xung đột với danh nghĩa Ủy viên đặc biệt do chính phủ VM ủy nhiệm.

Nếu các ông nghĩ rằng chấp nhận đại lễ ấy e tín đồ PGHH nhớ mãi hận thù là suy nghĩ chưa đúng lắm. Tín đồ PGHH chỉ muốn nhìn thấy sự minh bạch và công bằng lịch sử, luôn tuân thủ thông điệp của Thầy mình :

*Quý nhau từng giọt máu đào
Để đem máu ấy tưới vào địch quân.*

-Đạo kị PGHH: Với màu đà, biểu hiện tinh thần vô vi, hòa hợp nhân loại không phân biệt chủng tộc cá nhân. Trước đây, màu cờ ấy được hiên ngang tung bay trong gió ngay cổng nhà mỗi tín đồ vào những dịp rằm ngươn, lễ đạo, nay cũng bị cấm.

-Tổ Đình PGHH: Nơi sinh phần xác của ĐHGK, nơi thiêng liêng ngưỡng vọng của hàng triệu con tim, chính xác từ danh xưng đến nội dung. Sau 30/4/1975 nơi đây bị giáng xuống vị trí rất đời thường: Phủ thờ họ Huỳnh.

-Ngày 25/12/1999 PGHH được nhà nước chính thức công nhận, ông Bùi Văn Độ-người có thẩm quyền cai quản Tổ Đình ngỏ lời mời các ông Nguyễn Văn Lúa, Trương Văn Thức, Trần Nguyên Hườn...và trên 100 đồng đạo đến Tổ Đình trang nghiêm cầu nguyện để dựng bảng Tổ Đình khôi phục danh nghĩa truyền thống.

Công an Phú Tân phối hợp với BDD. PGHH do nhà nước dựng lên, thẳng tay trấn áp đánh đập, công trời và tống giam 9 người: Trương Văn Thức, Nguyễn Văn Lúa, Trần Nguyễn Hườn, Trương Kim Long, Trần Văn Nghĩa, Phạm Hoàng Lập, Nguyễn Ngọc Thanh, Tống Văn Chính, Nguyễn Văn Vinh. Trong suốt chiều dài lịch sử PGHH đây là lần duy nhất nhà cầm quyền dám khinh thường Tổ Đình PGHH đến như vậy, điều mà ngay cả chế độ độc tài gia đình trị Ngô Đình Diệm chưa dám hành động.

-Hạn chế và phá hoại đạo sự: Trong những ngày lễ đạo, tuần tự, giỗ chạp, tang lễ...người tín đồ PGHH thường cúng chay và đồng đạo đến cầu siêu, đọc lại Sấm giảng, luận bàn đạo lý...Đây là những sinh hoạt đặc trưng theo truyền thống dân tộc và tín ngưỡng PGHH, nhưng công an nhiều địa phương phối hợp với giáo hội PGHH quốc doanh ngăn chặn, phá hoại bằng nhiều cách thô thiển, trần tục. Như công an huyện Lấp Vò và chính quyền Long Hưng B tổ chức họp dân đấu tố vắng mặt một số tín đồ ở địa phương hưởng ứng đại lễ 18/5 và cúng giỗ cha mẹ. Mỗi người dự họp được trả 5.000 đồng, ai lên phát biểu theo ý sắp đặt của công an được trả 60.000 đồng. Khẩu hiệu "xã hội công bằng, dân chủ, văn minh" là thế đó sao?

Tất cả những tổn thương mất mát về tín ngưỡng như đã nói trên, khối tín đồ PGHH truyền thống không thể làm ngơ, trực diện đấu tranh ôn hòa với Đảng và nhà nước, tức khắc bị lũ lượt vào tù, quản chế hành chính, tra tấn đánh đập, đeo bám hạch sách, bao vây kinh tế, hạn chế sinh hoạt đạo sự...Hiện còn ông Võ Văn Thanh Liêm, Nguyễn Văn Điền và 12 đồng đạo khác đang bị giam cầm tại trại giam Z30A, Xuân Lộc, Đồng Nai và đã có 2 ngọn lửa tự thiêu: Nguyễn Thị Thu, Trần Văn Út nhằm phản đối hành động đàn áp tôn giáo.

Thưa quý ông, có thể giải thích rằng quân xâm lược Pháp vô cùng ngán ngại trước sức mạnh chung của VM và HH vào thời điểm 1945, ngành tình báo của họ không khó khi chen vào xé lẻ chúng ta. Nhưng cũng một thực tế không thể chối cãi được là Bửu Vinh, Trần Văn Nguyên, Trần Văn Giàu là những yếu nhân của phía chính phủ VM động thủ trước với ĐHGK và PGHH. Khối u di căn bắt đầu từ đó. Cho đến ngày nay vết thương lòng ấy chưa được xoa dịu. Phương châm lấy tình thương xóa hận thù là cương lĩnh chung của VMCS và PGHH, riêng các ông rất dễ thực hiện vì mâu thuẫn dẫn đến hận thù là do các bậc tiền bối các ông gây ra.

Ngay thời điểm hợp thức hóa PGHH, Nguyên Tổng Bí thư Lê Khả Phiêu đã tuyên bố tại Đại hội Tổng kết công tác tôn giáo toàn quốc ngày 22-23 tháng 06 năm 1998: "Đảng và nhà nước ta thật sự tôn trọng và đảm bảo tự do tín ngưỡng...không can thiệp vào nội bộ những công việc thuần túy tín ngưỡng của mỗi tôn giáo". Điều 70 Hiến pháp nước CHXHCN Việt Nam đã quy định "Không ai được xâm phạm tự do tín ngưỡng". Nghị quyết 24 của Bộ chính trị Đảng cộng sản Việt Nam "chống mọi hành động vi phạm tự do tín ngưỡng".

Nếu giải pháp các ông áp dụng với PGHH từ sau 30/4/1975 nhất là từ tháng 6/1999 căn cứ triệt để những điều khoản vừa nêu, thì mọi ngổn ngang về tín ngưỡng PGHH không xảy ra, rạn nứt quá khứ tự nhiên sẽ lành lặn theo thời gian.

Cuối cùng, chúng tôi xin trích dẫn một đoạn trong quyển “Người Nam Bộ và tôn giáo bản địa” của Tiến sĩ Phạm Thị Bích Hợp: “Đã đến lúc tín đồ PGHH cần cùng nhà nước dũng cảm nhìn nhận thẳng thắn và chân thành về những sự kiện trong quá khứ, khi đó ẩn ức sẽ được tháo bỏ, sự tin tưởng lẫn nhau sẽ được tạo dựng làm cơ sở cho một xã hội văn minh, phát triển”

Đây là niềm khao khát chung của khối tín đồ PGHH và của bất cứ ai biết đặt quyền lợi tổ quốc vượt lên trên mọi hận thù, tư ki.

Kính chúc quý ông an khang thành đạt.

An Giang-Đồng Tháp, ngày 09 tháng 09 năm 2009

Hồ Thanh Vân (tự Nan)
ấp Nam, Tân Thạnh,
Thanh Bình,
Đồng Tháp.

Trần Hoài An (tự Tư Tiểu)
131 Long Thạnh, Long
Thuận, Hồng Ngự,
Đồng Tháp.

Nguyễn Văn Lúa
131 Kiến Quới 2,
Kiến Thành, Chợ
Mới, An Giang.